

קידושין לז

עניין: מצוות התלויות בארץ

חסד לאברהם לרבי אברהם אזולאי

מעין ג, נהר י'

עוד כמה מצוות היתירות בארץ והם תלויות בארץ, ואין ספק כי מפני היותו מעלת המצוות האלה גדולה עד מאד אין ראוי לקיימם בח"ל, כי כח קדושה כזו אין ראוי שיושפע בחו"ל, עד שאמרו רבותינו ז"ל אין מביאין חלה מח"ל לארץ ישראל, ואם הביאו תשרף כחמץ בערב פסח, וכן תרומה וכן בכורים וכיוצא באלו הרבה, וזהו ודאי מפני מעלת המצוות האלה כנזכר. ה' היות התפלה של

עץ הדעת טוב לרבי

חיים ויטאל - פרשת שופטים

כי תצא אל הארץ ואמרת אשימה עלי מלך וכו' דרך רמז ידבר עם נפשו של אדם צבואו להתלבש צבעי"ז צבוע בגוף החומרי הנחלץ מן הארץ ולזו כשנולד ח"ש כי תצא אל הארץ ואל תאמר הנה אנכי רוחניות וצבתלשבי בגוף יכריחני החומס לחטוא. דע כי השיי' הניח בצחורה צידך אם תרלו תוכל למשול עליו ח"ש אשר ה' אלוקיך נתן ל שחכי תחת ידך ולא נתן אותך תחת ידו, ונוד משז"ל כי וירשעה הם נגד ז' שנים של כיבו הארץ וישבת צב הם ז' שנים של חילוק הארץ ומאז ואלך נתחייבו צמלות התלויות בארץ וכן כן נדרוש הפסוק לעניינינו כי התיווק צשצט שנים ראשונות הולך וכובש את הגוף ע"י התחל עסקו צמקרה וצמשנה כמה שאמר צן הא הא ז' ה' שנים למקרה. צן עשר למשה. כלומר שכבר זכ

ואלך ספי ל' כחורא כי כבר התחיל צישוצ בגוף ומתישבת הנפש בתוך הגוף והולך כך עד תשלים י"ג שנה ויום אחד של שנה כ"י"ד שכן ז' שנים אחרות של חילוק כחות הנפש בגוף וזכו וישבת צב. וכמו שאמר י"ד שנים הנו נתחייבו צלותן המלות כניל כן עתה נתחייבה הנפש לקיים מלות התלויות בארץ הזאת שהיא גופו. והנה

תניא - קונטרס אחרון דף קנה ע"ב

שהן בחי' מוחין דקטנות וגדלות ולזה ביקש משה רבינו ע"ה מאד לקיים המצוות מעשיות התלויות בארץ שהן תכלית ההשתלשלות להמשיך אור א"ס ב"ה לברד הכלים דו"א רבי"ע שבהן הן הרפ"ח ניצוצין ע"י תו"מ מעשיות שבבי"ע דוקא. והנה לקיום מצוה

שם משמואל בלק תר"ע

נודע שעוה"ב שהוא בגוף ונפש בא לאדם ע"י הזדככות הגוף להיות שוה לנפש, והוא ע"י מצוות מעשיות שעושה הגוף, ובאם לא יכנסו לארץ יחסרו להם המצוות המעשיות, כי כל המצוות המעשיות עיקרן הן בארץ. כמ"ש הרמב"ן ז"ל וברש"י ובאבן עזרא כי המצוות הן משפט אלהי הארץ. עכ"ל יע"ש, ואף שיזכו לעולם הנשמות לא יזכו לעוה"ב שהוא בגוף ונפש. כן ה' רצונם. ובאמת כי תכלית ביאת האדם לעולם הזה היא לעסוק במצוות מעשיות כי לנשמה לא חסרו השגות אף טרם בואה לעולם הזה, ובואה לעולם הזה הוא רק לזכך את הגוף גם כן, וכל הארץ ומלואה לא נבראו רק בשביל ישראל שנקראו ראשית. וזה

לו אם יכנסו לארץ או לא. אך הנה תכלית הכוונה שיבואו ישראל לארץ היא שיקיימו המצוות התלויות בארץ, ומוה יזדכך גם החומר שבארץ ויתקדש כל כדור הארץ, וכמ"ש אדומ"ר הרי"ם וצלה"ה מגור השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם, הכוונה שיעשו מהארץ שמים, ומובן שאז כל השפע הי' כולו

מי השילוח ח"ב פרשת מטות

ויאמרו אם מצאנו הן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה. בזה הענין נרמז שאם האדם יקדיש מקומו בדי' אמות של הלכה חל קדושת ארץ ישראל על זה המקום, כמו שאמרו בני גד ובני ראובן ואתנו אחזת נחלתינו מעבר לירדן, שאף שאינו נכלל בגבולי ארץ ישראל מכל מקום הסכים השי"ת שיחול קדושת ארץ ישראל שם לכל מצוות התלויות בארץ, וכן בכל מקום שיקדיש האדם מקומו לשם ה' הוא קדוש בקדושת ארץ ישראל ששם ישכון השי"ת בקביעות והוא דורש אותה תמיד, כדמציינו בגמ' (ברכות ח.). אוהב ה' שערים המצוינים בהלכה וכו' והיינו דאמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב ביהמ"ק אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד.

שם משמואל סוכות תרע"ד

יש להנהגה הטבעית נמי מעלה שאין בהנהגה הנסית, כי בהיות חורשין וזורעין ומקיימין מצוות התלויות בארץ, נתבררו כל חלקי הקדושה המפורים בגשם חומר הארץ, ועוד לו שגם חומר הארץ נתקדש, והוא כענין ביאת הנשמה לזה העולם, כידוע. ומובן לפי הדברים האלה שהתכלית היא ההנהגה הטבעית כדי לברר כנ"ל. והנהגה הנסית במדבר היתה צורך לשעתה לבד, כדי שיתחוקו ישראל בתורה ואמונה טהורה למען יהי' ביכולתם לבוא לארץ לחרוש ולזרוע ולברר כנ"ל, ומ"מ תכלית התכלית היא שיתקדש כל כדור הארץ כמו לעתיד, ויזדכך החומר עד שתשוב כל ההנהגה למעלה מן הטבע של עכשיו, ועתידיה